

med et samlet indbyggerantal af nævnte størrelse.

Stk. 4. Reglerne finder endvidere anvendelse i andre kommuner, hvis kommunalbestyrelsen, såfremt boligforholdene taler derfor, bestemmer, at reglerne skal gælde. Findes der i kommunen bymæssig bebyggelse, som indgår i et med andre kommuner fælles byområde, må beslutningen træffes af kommunalbestyrelserne i fællesskab.

Stk. 5. I de i stk. 3 nævnte kommuner kan kommunalbestyrelsen — i byområder, hvori flere kommuner indgår, kommunalbestyrelserne i fællesskab — træffe beslutning om, at de omhandlede bestemmelser enten straks eller til et senere i beslutningen fastsat tidspunkt skal ophøre at gælde i kommunen. Sådant beslutning kan dog kun træffes i kommuner — eller byområder — hvis indbyggerantal ved den pr. 26. september 1960 afholdte almindelige folketælling ikke oversteg 30.000.

Stk. 6. Afgørelsen af, om en kommune har en bymæssig bebyggelse, som indgår i et med andre kommuner fælles byområde som i stk. 3-5 omhandlet, træffes i tvivlstilfælde af boligministeren efter begæring af en af kommunerne.

Stk. 7. De i stk. 4 og 5 omhandlede beslutninger kan kun træffes, dersom mindst $\frac{2}{3}$ af kommunalbestyrelsens medlemmer stemmer for vedtagelsen. En beslutning, der skal træffes af flere kommunalbestyrelser i fællesskab, har virkning for samtlige de pågældende kommuner, når beslutningen vedtages af kommunalbestyrelserne i kommuner, hvis indbyggerantal ved den pr. 26. september 1960 afholdte almindelige folketælling tilsammen udgjorde mindst $\frac{2}{3}$ af det pågældende byområdes samlede indbyggerantal. Beslutningerne skal bekendtgøres i Statstidende og i øvrigt på den i kommunerne almindeligt brugte måde. Medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i beslutningen, får denne virkning fra og med datoen på det nummer af Statstidende, hvori den er bekendtgjort.“

9. § 108, stk. 3, sidste punktum, affattes således:

„Indskud i form af aktier kan dog kun godkendes, såfremt lejereren sammen med ejendommens øvrige lejere derved får afgø-

rende indflydelse på selskabets ledelse og den leje, hvortil ejendommens lejligheder og lokaler søges udlejet, må anses tilstrækkelig til at dække de med ejendommens drift forbundne udgifter.“

10. § 112, stk. 2, affattes således:

„*Stk. 2.* Lejeforhøjelse for forbedringer, der — sammenlagt med forhøjelser for forbedringer, der er gennemført efter 1. januar 1959 — overstiger 30 pct. af den gældende leje, kan kun gennemføres, såfremt nævnet forud for forbedringens iværksættelse har fundet, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at modsætte sig forbedringen, eller parterne er enige om dens gennemførelse.“

11. § 112, stk. 3, ændres til stk. 6, og som nyt stk. 3, 4 og 5 indføjes:

„*Stk. 3.* Forbedringer af den i stk. 2 nævnte art kan nævnet — efter at lejerne som part i sagen har haft adgang til at ytre sig, jfr. § 103, stk. 4 — modsætte sig,

- 1) når foranstaltningen må anses for uhenigtsmæssig under hensyn til ejendommens alder, beliggenhed og beskaffenhed,
- 2) når foranstaltningen ikke skønnes at medføre en passende forøgelse af brugsværdien under hensyn til ejendommens og de pågældende husrums karakter, tilstand, indretning og udstyr. Det kan herved tages i betragtning, om ændringer, som foranstaltningen vil medføre i de enkelte udlejede husrum, skønnes rimelige i forhold til disses hidtidige hensigtsmæssige anvendelse.

Stk. 4. Har udlejeren ikke ved sagens indbringelse for nævnet ejet ejendommen i mindst 3 år, kan nævnet, når over halvdelen af lejerne skriftligt fremsætter krav herom, forlange, at iværksættelsen af foranstaltninger af den i stk. 2 omhandlede art udsættes til et tidspunkt, der ligger indtil 5 år efter udlejerens overtagelse af ejendommen. Dette gælder uanset, at foranstaltningen ikke kan anses for uhenigtsmæssig eller urimelig, jfr. stk. 3.

Stk. 5. Såfremt nævnet til brug for afgørelser i medfør af stk. 3 og 4 finder det påkrævet at indhente vejledende udtalelser fra kommunalbestyrelsen eller det stedlige boligtilsyn, forlænges den i § 103, stk. 6, fastsatte frist til 9 uger.“